

1. Van toen aan ...

'Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.'

Nadat de Heere Jezus tegen Zijn discipelen gesproken heeft over Zijn toekomstige heerlijkheid, vertelt Hij hun over Zijn aanstaande lijden, opdat zij zich ook zouden voorbereiden op het dragen van het kruis. Er staat hun immers een tijd van strijd te wachten. Hij weet dat ze daar niet tegen bestand zullen zijn als Hij hun geen nieuwe moed instort. De discipelen moeten zich bovenal voorbereiden op wat komen gaat, omdat het Rijk van Christus niet met eer, rijkdom of toejuicing van de wereld zal beginnen, maar met een schandelijke dood. Hij weet dat het moeilijk is voor hen om de grote ergernis te overwinnen, want ze koesteren zulke andere denkebeelden van hun Meester. Ze zien Hem als een bewerker van het aardse geluk. Ze zijn bevangen door een ijdele hoop. Ze zien uit naar het beslissende moment waarop Christus opeens de heerlijkheid van Zijn Rijk zal laten verschijnen. Ze hebben zó weinig vermoeden van de schande van het kruis! Ze vinden het totaal ongepast dat hun Meester iets zal overkomen wat niet tot eer van Hem is.

Wat voor de discipelen ook moeilijk te begrijpen is, is dat Christus verworpen zal worden door de oudsten en de Schriftgeleerden, bij wie de hoogste macht van de kerk berust. Daarom is het nodig dat Christus hen voorbereidt op Zijn lijden dat aanstaande is. Wél zegt Hij er

meteen bij, als een medicijn op de wond, dat Hij ten derden dage uit de dood zal opstaan.

Zodra Jezus spreekt over Zijn lijden, bestraft Petrus zijn Meester, en hij doet dat met een vurigheid van geest die alle perken te buiten gaat. Hij neemt Jezus apart, want hij durft Hem niet te berispen als anderen het horen. 'Heere', zegt hij, 'zijt U genadig, dit zal U geenszins geschieden.' Hij probeert Christus terug te houden. Hij mag Zich niet blootstellen aan de dood! Dit lijkt mooi, maar toch dienen we méér eerbied te hebben voor de uitspraak van Christus dan voor de ijver van Petrus. Christus' antwoord is hard. Hoe is het mogelijk dat Hij, Die overal zoveel zachtmoedigheid in acht nam om het gekrookte riet niet te verbreken, hier op zo'n ruwe manier uitvalt tegen Zijn uitverkoren discipel? Hij doet dat duidelijk met het doel om in één mens iedereen terug te houden van het toegeven aan een verkeerde zucht naar ijver. Daarom keert Jezus Zich om en zegt: 'Ga weg achter Mij, satanas, gij zijt Mij een aanstoot; want gij verzint niet de dingen die Gods zijn, maar die der mensen zijn.'

Christus werpt Zijn discipel ver van Zich, omdat hij door zijn verkeerde ijver een duivelswerk doet.

Lezen: Mattheüs 16:13-23